

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. I DE LA J. C. I. A LES COMARQUES GIRONINES

Recentment, el diari confederal "C. N. T.", advertia als correligionaris de Pestaña, que l'onze manament de la llei de Déu és "No fer nosa". Nosaltres hi afegim que el sisè sentit és el "Sentit comú"

Segona Epoca. Any II. Núm. 166.

Girona, dissabte, 29 de maig de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

Franqueig concertat

Editorial

EXPERIÈNCIES PROFIToses

No és d'avui ni d'ahir, l'interés que sentim per l'evolució doctrinal dels nostres camarades de la C.N.T. Sempre hem cregut que la Revolució espanyola es faria impossible si l'anarco-sindicalisme no abandonava unes concepcions tàctiques que reputàvem mancades d'eficàcia i adequació. La C.N.T. és la representació de la meitat del cens proletari d'Ibèria. Una Revolució triomfant ha d'ésser, forçosament, una insurrecció de masses i mal podiem esperar-la si la C.N.T. no modificava postulats que li eren caríssims.

Una Revolució necessita, un clima, un partit i un lligam entre el partit i les masses. A la Revolució espanyola li ha mancat el partit de la Revolució. Les periències de juliol i de les jornades de maig han tingut la virtut d'encarrilar les posicions confederals envers el camp de la lluita "política" de classes.

En la Conferència d'informació celebrada abansahir al Teatre Albéniz, el camarada Duran proclamà que el programa immediat de la C.N.T. era la conquesta del Poder Polític.

Nosaltres, que, a mesura de les nostres forces, hem constantment maldat per tal de portar a les masses de la C.N.T., al plantejament de la presa del Poder, saludem amb la natural satisfacció, la consigna esmentada. Els esperits raquítics, que no saben més que lamentar-se, comprovaran, avui, l'eficàcia de les lliçons més crues i adverses.

Adhuc, els moviments més inoportuns, quan responen a una necessitat de les masses, no deixen mai d'ensenyar-nos una veritat normativa. Aquells que es contenten amb una simple queixa («no s'havia d'haver fet») són els més perillosos enemics de la classe treballadora.

Marx censurà violentament els que blasraven la gesta de la Commune, al·legant la seva ineficàcia. Marx, malgrat la seva previsora advertència d'inoportunitat, no regatejà, una volta el moviment consumat, cap esforç per reivindicar-lo.

Lenin condemnà la posició de Plejanov, que, referint-se a la Revolució russa de 1905, proclamava "no s'havia d'haver pres les armes".

Largo Caballero menà la seva campanya contra el reformisme socialista, tirant-li en cara la posició de traïdoria envers el moviment de l'Octubre espanyol. Besteiro es limitava a contestar que fou un alçament inútil.

La Història, però, més docta que la intel·ligència de l'acai, proclama la profitosa ensenyança de tots els moviments de masses.

La Commune féu rectificar a Marx el seu Manifest Comunista, per tal com es convencé que no era possible utilitzar l'aparell estatal de la burgesia, puix el que realment calia era la seva implacable destrucció. La Revolució Russa de 1905 aixafada pel tsarisme, fou el bressol del gran partit bolxevic.

La insurrecció d'Octubre és el pròleg de la victòria de juliol.

Les glorioses «jornades de maig» han decantat definitivament la C.N.T. a l'adopció d'una consigna justa: la presa del Poder polític.

Que continuïn llur tasca els servidors de la burgesia disfressats de proletaris, mentre la classe treballadora segueix impertèrrita la seva marxa envers el Socialisme.

Aquest número ha estat sotmés a la censura

NOTA POLITICA

La confiança amb el proletariat

L'ex-Ministre de la República i militant de la C. N. T. Joan Peiró, ha fet unes declaracions que al costat d'un munt de veritats que contenen, hi ha una injustificada dosi de derrotisme o de pessimisme. Se'n desprèn una manca de confiança en la vitalitat revolucionària del proletariat, quan, precisament, aquest proletariat acaba de demostrar suara que ni està vençut ni es deixarà vençut. Ans el contrari: està disposat a reivindicar per a ell sol tots els drets a l'exercici del poder per a destruir, com a classe, a la burgesia i bastir la República socialista sense mixtificaciones.

Una cosa interessant resalta de les susdites declaracions: El fracàs de la col·laboració governamental de les forces revolucionàries amb la burgesia republicana, la socialdemocràcia i l'ultrareformisme stalinian. "Als socialistes i comunistes (stalinians ex-comunistes, vol dir) cal carregar la culpa que a Espanya no es realitzi la transformació que hom esperava per a després de la guerra", ha dit Joan Peiró. A nosaltres, comunistes del P. O. U. M., no ens sorprèn l'amargor d'aquestes paraules, filles de la decepció d'una experiència que d'antuvi estava condemnada al fracàs. I molt menys ens sorprèn que sigui el reformisme socialdemocrata i stalinian el que maldi per tal que la revolució espanyola sigui frustrada.

En primer lloc cal partir del principi que l'Estat no és una institució per damunt de les classes socials, sinó que és l'aparell organitzat per una classe per a dominar l'altra. El vell Estat de la burgesia no servirà mai als fins de classe del proletariat revolucionari. Si aquest vol fer i assegurar la revolució, necessàriament ha de destruir l'Estat burgès i organitzar el "seu" aparell, l'Estat proletari. No comprendre aquesta veritat meridiana és condemnar-se al fracàs.

I sentada aquesta premisa, arri-

barem a la conclusió que l'Estat proletari solament pot organitzar-lo un Govern netament revolucionari, representant dels obrers i dels camperols, que implantí sense embuts la dictadura proletària; etapa necessària fins a la desaparició de la classe enemiga: la burgesia.

Aleshores — i solament aleshores — les Sindicals podran fer el que diu Peiró, això és: Retornar a llurs antigues casernes, mantenint llur apoliticisme. Perquè aleshores — i solament aleshores — s'haurà acabat la guerra i restarà ordenada la nova economia socialista. S'haurà extingit la necessitat de l'existència d'un govern i la dicta-

dura proletària. No es governaran els homes, sinó que s'administraran les coses.

Mentrestant, les Sindicals tenen el deure inexorable de mantenir posicions polítiques. Les de llur classe social. Les del proletariat revolucionari. Política de conquesta de "tot" el poder polític i econòmic per a la classe obrera i dictadura del proletariat, com a etapa transitòria i necessària per la salut de la revolució.

I aquesta política no té, naturalment, res de comú amb la "política" de la burgesia i amb l'oportuniste de la socialdemocràcia i de l'ex-comunisme stalinian.

Puede ser esto? Es possible? Sí, camaradas

El proletario revolucionario se pregunta hoy consternado y confuso: Puede ser esto? Es posible?

Sí, camaradas— he de confesar a mi pesar —es cierto, es posible, ya lo veis. Hoy, a los diez meses de revolución está precisamente en manos de los que de la revolución no quieren ni el nombre.

Hace diez meses, esos mismos, a no ser por las masas revolucionarias, habrían sucumbido sin lucha ante las avanzas de la reacción.

Esos mismos que pudiendo extirpar la contrarrevolución en sus raíces, la alentaron en preferencia, aunque de haber triunfado ésta, caras pagarían estas preferencias.

Esos mismos de los cuales tantas cosas podemos decir y que tantos sacrificios nos exigen son...

Sí, camaradas, me uno a vosotros repitiéndolo: Puede ser esto? Es posible?

Es verdad, una gran verdad santificada por los hechos que, para ganar las batallas, es preciso atacar y siempre atacar. Así, en toda insurrección,

el proletariado partiendo de esta verdad, ha de atacar constantemente y nunca ponerse a la defensiva.

Apesar de estar prevenidos contra un posible alzamiento militar, en julio del 36, no estábamos lo suficiente preparados para que el ataque partiera de nosotros, y nos limitamos a la defensiva. Dominaba la insurrección militar, de la defensiva pasamos a la ofensiva hasta que los acontecimientos tomaron rumbos que no preveíamos.

El proletariado español apesar de la unidad espontánea que surgió contra el enemigo común, le faltó el tacto y la audacia necesarias, en aquel instante supremo, para erigirse en poder.

Una vez más abandonó lo que de suyo le pertenecía, limitándose a una simple colaboración con la burgesia fracasada, que, a no tardar, iban a sabotearle de su obra, cuánto le fuera posible.

El viejo régimen se había derrumbado gracias a la acción espontánea de las masas. Nada ni nadie osaba pues arrebatarle el poder, que le pertenecía, y que de hecho era suyo.

Como pues consistió colaborar con partidos fracasados?

A lo primero, débese que, a los dirigentes del movimiento obrero, faltóles ya que no valor para la lucha, sí audacia, audacia y audacia para tomar el poder, y en segundo término, unas conclusiones concretas a que atenerse así como el dirigente verdadero que hiciera posible la realización de este programa netamente de clase, dando solución a los problemas inmediatos que la revolución planteaba.

La colaboración con la burgesia en un gobierno que solamente podía representar el movimiento insurreccional proletario y la obra de la revolución unido a la falta de quién supiese dirigir y llevar adelante el movimiento obrero, forzosamente tenía que llevarnos al estado actual de marasmo.

Esta colaboración ha de sernos fa- (Segueix a la pàgina 2)

RECORDEU...

Girona retorna al mateix ritme de vida que tenia abans del 19 de juliol. Les Rambles, plenes de gent; els balls, igual. Però que no recorda la joventut de Girona que estem en guerra? Que no recorda que, al front de combat els nostres germans hi estan donant la vida, per al benestar nostre? Nosaltres els ho agraim voltejant per la rambla. Que no recorda que, a la rearguarda hem de fer la Revolució mentre al front es fa la guerra?

Reflexioneu un xic i veureu el mal camí que porteu.

Prou disbauxa! A treballar tots per a la guerra i al mateix temps per a la revolució. No farem la revolució mentre hi hagin aquests "senyorets" que fan el gandul tot el dia i al cap

del mes, cobren, amb puntualitat, els seus cent o dos cents duros.

Recordeu que, al front, els milicians cobren molt atrassats i que llurs famílies no poden menjar i recordeu també que aci, a la rearguarda, van tots tips. Per què no disminueixen aquests sous així i podrien pagar amb puntualitat als nostres germans del front i podria menjar tothom?

Companys, a seguir, tots, les posicions revolucionàries del P.O.U.M. i la J.C.I. i aquest serà l'únic medi de fer la revolució, puix si seguim com com fins ara, serà pitjor que les Dictadures d'En Primo de Rivera.

Recorden-ho...

PAULÍ PALLAS

NOTICIARI

Cerezo, nou alcalde de Girona?

En la reunió que ahir celebrà el Partit d'Esquerra Republicana s'acordà substituir del seu lloc a l'Ajuntament al company Pere Vila i posar-hi a Pere Cerezo.

Sembla que hi ha el propòsit de què sigui nomenat nou alcalde.

.....?

Tràgic accident d'aviació

Aquest matí entre nou i deu mentre el sergent pilot company Jaume Vila Vergés natural de Masnou (Barcelona) efectuava un dels seus diaris raids de reconeixement per les nostres comarques ha tingut la dissort de què l'aparell entrés en barrena i s'estavellés contra el sol.

Ha pogut ésser extret seguidament el desgraciat pilot de la carlinga, però ja era cadàver doncs tenia tot el cap destrocat.

El seu cos ha estat portat a l'Hospital de les comarques gironines on companys seus li fan guàrdia.

No es saben encara les causes que han pogut provocar l'accident, encara que es creu que ha estat una fallida del motor en efectuar un moviment bruscat amb l'aparell.

Demà rebrà sepultura el pilot accidentat.

G. E. i E. G.

(Secció d'Excursionisme)

Ampliant detalls referents a l'excursió a Punta Magdalena i Salts del Sellent, ens plau avui exposar als excursionistes un esbós d'itinerari a seguir.

L'excursió pròpiament dita comença a S. Privat de Bas. Seguint la riera que trenca la plana retallada de pollanques, es passa per paisatges deliciosos, entre uns molins antics i masies patinades pel temps. Comença la pujada, i ens cobreixen les branques de les fagedes tupides fins que d'entre d'elles s'albiren les edificacions de Les Olletes, entre roques rossegades per l'erosió de les aigües que donen la sensació de veritables tupsins.

La pujada s'accentua; el camí segueix entre cingles abruptes i desnivells esfereïdors. Apareix la font Magdalena; d'aigües fresques, a l'hivern sempre gelades i envoltades per congestes blanques. Les Agudes i el Puig dels Llops apareixen imponents; aquest darrer ens tapa el cim del Puig Sacalm. D'ací, previ un descans, l'itinerari marcat segueix per uns prats que voregen els precipicis fins arribar al Sellent, contrada ombrívola, rumorejada per les aigües torrencials, i lloc triat per a fer-hi l'acampada.

Els que arribant a la Punta Magdalena, enardits per la visió panoràmica que d'allí es gaudeix, vulguin seguir l'ascensió al Puig Sacalm, tindran també companys que els faran de guies. Del Puig Sacalm retornaran pel Pla Travé, magnífic com els prats pirinencs i helvètics.

A les 4'30 de la tarda començarà el retorn. A les 6'30 es sortirà de S. Privat de Bas i s'ha calculat a les 8 aproximadament per arribar a la nostra ciutat.

G. E. i E. G.
Cinema Amateur

El proper dilluns dia 31, a les 7 de la vetlla, tindrà lloc l'acostumada vetllada infantil, amb un divertit i variat programa.

A la nit, a les deu, i a petició dels socis es projectarà l'interessant film "Casanova el galante aventurero" pel genial actor Ivan Mosjoukine.

Girona, 29-5-37.

A todas las secciones del Partido

Es preciso que con toda urgencia mandéis al Secretariado de Organización de la Comarcal División «Lenin», en Siétamo, los siguientes datos, para los efectos de comprobación y organización:

Lista nominal de los camaradas que cada sección del Partido ha mandado al frente.

Lista nominal de los heridos.

Lista nominal de los muertos, acompañada de los retratos, advirtiéndole que el envío de los retratos es absolutamente indispensable.

Se ruega la urgencia de la contestación de estos datos.

El Secretario de Organización.

Organitzades per «Pro Infància Obrera de Girona» tindran lloc des de diumenge vinent unes sessions de Cinema dedicades especialment a la mainada de la nostra ciutat, amb uns escollits i divertidíssims programes que faran la delícia de tots els que hi concorrin.

Aquestes sessions a part de la finalitat de proporcionar unes hores d'esplai als infants, serviràn per a captar uns ingressos per el sosteniment de l'obra que està portant a cap «Pro Infància Obrera».

Per tant esperem que els infants i llurs familiars assistiran a les sessions de Cinema que tindran lloc diumenge vinent dia 30 a les 5 de la tarda en el local d'Indústries Gràfiques» El preu únic serà de 50 centims.

Inportant

L'Administració del Taller de Confecció de Vestuari de la Generalitat de Catalunya a aquesta Ciutat, ens prega fem públic la impossibilitat d'atendre les demandes d'ingrés a l'esmentat Taller fins que siguin completament habilitats els nous locals.

Per tant, es prega a les interessades, tant les que ho tenen demanat com les que vulguin demanar l'ingrés, s'abstinguin de fer cap gestió en aquest sentit.

Girona, 25 de maig del 1937

Caja Postal de Ahorros

(Con la garantía del Estado)

Interés: 3 por ciento anual en libretas de libre disposición.

Libretas a plazo de un año: 3 y medio por ciento anual.

Secreto absoluto. Firme garantía.

El dinero que ingreseis en la Caja Postal de Ahorros es de libre disposición.

Con una cartilla en la Caja Postal de Ahorros se puede operar en todas las Oficinas de Correos de España.

Es llevar el dinero encima sin riesgo y disponer de ello en cualquier lugar donde se necesite.

¡El dinero guardado no produce ninguna ventaja!

No está seguro. Sufre igual las contingencias de la hacienda. Y daña la Economía de la Nación.

Los ahorros en vuestra casa o en vuestro bolsillo corren el peligro de robo o extravío.

Este peligro desaparece completamente si los ingresais en la Caja Postal de Ahorros. Porque aunque perdais la cartilla nadie puede operar con ella y la Caja Postal de Ahorros os expide un duplicado con el mismo saldo a vuestro favor.

Se admiten imposiciones desde una peseta en todas las Oficinas de Correos.

Acostumbraos a depositar vuestros ahorros en la Caja Postal.

Ràdio Girona

EMISSIÓ DE NIT

A les 19. — Obertura. Senyals horaris pel carilló. Lectura dels editorials o cròniques diàries

A les 19'15. Diari parlat L'Espurna del P. O. U. M. (Informació de darrera hora dels fronts).

A les 19'40. — Emissió del Partit Sindicalista.

A les 20. — Diari parlat C. N. T. — F. A. I. (Informació dels fronts).

A les 20'25. — Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 20'40. — Servei especial d'informació de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21. — Comunicat oficial de la nit i altres informacions, des del Palau de la Generalitat. — Emissió del Comissariat de Propaganda de la Generalitat.

A les 21'20. — Música variada, en discos.

A les 22. — Comunicats oficials dels Ministeris de Guerra i de Marina i Aire, des de Madrid. — Servei d'informacions de R. A. de C. (eventual).

A les 22'20. — Música, selecta, en discos.

A les 23. — Fi de l'emissió.

EMISSIÓ DE SOBRETAULA

A les 13. — Obertura. Senyals pel carilló. — Música variada, en discos.

A les 14. — Comunicat oficial del matí i sumari del "Diari Oficial" des del Palau de la Generalitat. — Emissió del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya.

A les 14'20. — Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya (eventual).

A les 14'30. — Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 15. — Fi de l'emissió.

Documents que han de conèixer tots els militants i simpatitzants del P.O.U.M.

RESOLUCIONES DEL PLENO DEL COMITE CENTRAL AMPLIADO

30 cèntims

LA POLITICA MILITAR DEL P.O.U.M.

30 cèntims

EDITORIAL MARXISTA Baños Nuevos, 16 Barcelona

Aquest número ha estat sotmès a la censura

(Ve de la pàgina 1)

tal si no apresuramos nuestra reacción gemela de la primera, ved ya nuestra obra descuartizada vergonzosamente por quienes toleramos en instantes de flaqueza. Reaccionemos, pues.

Si nuestros gobernantes en nombre de la guerra nos exigen más sacrificios y pretenden que nos acomodemos a las circunstancias, tenemos derecho a saber las causas y en nombre de qué, preguntando como aquel soldado de la 548 División; preguntaba a Kerenski:

Los que estáis en el poder nos exigis sacrificio tras sacrificio, pero aquellos que disponen de todo no son molestados por nadie. Además, queremos saber también porque estamos combatiendo.

Si me probáis que estamos defendiendo la Revolución iremos adelante sin necesidad que nos llenéis de improperios y amenacéis de muerte.

Ha estat atès al Dispensari Municipal pel metge Josep M. Butinyà, Lluís Torrelles Roca, de 11 anys, de la Rambla de la Llibertat, 30, de mossegada al dit pòlzer, produïda per un gos d'un firetaire.

També ha estat atès al mateix, Eulogi Roca Cebrià, de 17 anys, domiciliat al carrer del Progrés, 7, d'una ferida incisa a la mà dreta, produïda per un objecte fallant.

Joaquim Prats, de 17 anys, de la Plaça de la Independència, 8, d'una ferida punxant al taló del peu dret al pujar damunt una fusta que hi havia un clau.

El capità de l'Exèrcit Popular, Benvingut Puente, fa a mans de l'alcaldia un envelop amb un document del Jutjat Municipal de Tudela de Ter, a nom de Francesc Serat, natural de Contestins, de 34 anys, casat, i una quantitat en metàl·lic trobat per uns soldats de la seva companyia a la Devesa.

Ramon Prat i Josep Mainou, domiciliats a Pedret, 36 i 94, respectivament, una carretilla de les empleades al transport de sacs i dues claus.

Per fi han sortit els nous bitllets de l'Ajuntament gironí que, a manca de moneda fraccionària han vingut a suplir-la.

A dir la veritat són molt bonics i molt ben dibuixats per la mà mestra del company Aguilera, però trobem una falta que exposarem.

El Consistori de Girona, el nostre Ajuntament, viu i cobra de tots els ciutadans gironins, tant d'un ofici com d'un altre; doncs bé, hem quedat sorpresos al veure el peu d'impremta dels nous bitllets que consta fets a Barcelona.

No podem deixar de consignar aiò. A Girona hi han tallers que podrien molt bé haver fet la nova emissió de bitllets. D'aquesta manera es resolt una mica la manca de feina i d'altra banda l'Ajuntament queda més bé, doncs segons sembla, molts tipògrafs gironins tenen factures endarrerides presentades al Consistori i que trigarán molt a cobrar.

ESPECTACLES

TEATRE MUNICIPAL

Avui dissabte a les deu de la nit i demà diumenge a les cinc de la tarda: ¡Espanya en pie! Reportatge escènic de la Revolució espanyola, en tres actes, dividit en sis quadros i un entremés en prosa i vers original de Alvar de Orriols.

Demà, a la nit: Aurora Roja (Rasputin).

Editorial Marxista

Darreres novetats publicades per aquesta Editorial

Lenin:

Tareas de las Juventudes Comunistas. 30 cts.

Lenin:

El Programa Comunista. 30 cts.

A. Kolontay:

El Comunismo y la Familia. 30 cts.

A. Zinoviev:

¿Qué es el imperialismo? 30 cts

A. Rafael Sardá:

Colectividades Agrícolas. 30 cts

Eesoluciones de la Juventud Comunista. 30

Wolf Bertram:

España 1937, Alemania 1918. 30 cts.

G. Zinoviev:

El Ejército y el Pueblo. 30 cts.

Alfred Rosmer:

Zimmerwald. 30 cts.

N. Bujarin.

A B C del Comunismo. 1'50 ptes

Victor Serge:

Petrogrado en peligro. 30 c.

Santiago Palacín:

La Revolución y el campo. 1 pta

J. Ultra Picó:

Socialización de las fincas urbanas y Municipalización de los servicios. 1 pta

La mujer ante la revolución. 30 cts.

La política militar del P.O.U.M. 30 cts.

Acaba de aparecer:

LA LUCHA CONTRA EL PELIGRO DE GUERRA

por N. Lenin, Precio: 75 céntimos. Descuento a los corresponsales.

Editorial Marxista

Baños Nuevos, 16

Barcelona

Acaba de aparecer el interesante folleto:

COMUNISMO Y MATRIMONIO

Por Riázanov, 30 céntimos. Descuento a los corresponsales.

Editorial Marxista

Baños Nuevos, 16

Barcelona

Se ha puesto a la venta:

LA PRIMERA CONSTITUCION BOLCHEVIQUE

30 céntimos, Descuento a los corresponsales.

Editorial Marxista

Baños Nuevos, 16

Barcelona

Aquest número ha hagut d'ésser soimès a la Censura

Darrera hora de Madrid

Evadits del camp facciós

Madrid (4'30 tarda). — Segueixen passant-se a les nostres línies evadits del camp facciós. Entre els que s'han presentat avui n'hi ha un que ha comparegut amb la insígnia i el carnet del P. Comunista, declarant que durant tot aquest temps l'havia portat cosit al folro del seu vestit.

Enterrament d'un periodista estranger assassinat pels rebels

Madrid (4'30 tarda). — Aquest matí s'ha verificat l'enterrament del francès Jean Roth que, juntament amb l'encarregat de l'agència Havas a Espanya foren agredits quan anaven amb automòbil per un grup de rebels i que causaren la mort del primer.

Ha estat enterrat a un petit cementiri que es troba a uns 18 quilòmetres del sud de Toledo.

Mentre la Societat de Nacions delibera....

Set 'Junkers' enemics bombardegen Barcelona i causen un centenar de víctimes innocents

BARCELONA

PER TELEFON

Ales negres sobre Barcelona

Front d'Aragó

Dues peces enemigues del 15'5 desfetes pels nostres dispars

Híjar, 29. — Les bateries faccioses emplaçades als voltants de Quinto intentaren bombardejar amb alguna intensitat les posicions lleials.

Immediatament l'alt comandament disposà que es contrarestés l'acció de l'artilleria enemiga. D'aquesta forma s'aconseguí que s'entaulés un duel d'artilleria entre les bateries lleials i les faccioses.

Finalment, els nostres braus artillers aconseguiren imposar-se i fer emmudir les peces faccioses, puix que aconseguiren localitzar-les, i amb els seus acostumats dispars, desferen completament dues peces enemigues del 15'5, després d'haver causat més de vint baixes als artillers.

Els objectius militars d'Osca, Saragossa i Belchite, bombardejats

Barbastre, 29. — Una altra vegada ha actuat encertadament l'heroica aviació lleial, que ha tornat a bombardejar els objectius d'Osca, Saragossa i Belchite.

Des d'Osca es feren nombrosos dispars d'antiaeri contra les esquadretes lleials, però no aconseguiren fer cap blanc i els nostres braus pilots retornaren a llurs respectius bases, sense haver de lamentar cap percaç.

L'aviació facciosa visita Zaida

Zaida, 29. — Ahir, a la nit, i aproximadament a les 23 hores, es presentaren en aquesta població 5 aparells facciosos de bombardeig, acompanyats de set caces.

Llançaren, en total, unes 70 bombes, algunes de les quals no arribaren a esclatar.

Els danys causats per aquest bombardeig foren nuls, així com també les baixes ocasionades a les nostres files.

Comunicats dels fronts d'Aragó

El d'ahir nit

Barcelona. — La nostra aviació ha bombardejat els objectius militars d'Osca i les fortificacions que la voltien. S'han llançat quatre bombes de 250 quilos i altres de diferents calibres.

Així mateix s'ha bombardejat el

panat de La Nava, damunt del qual s'han llançat bombes de 250 i 70 quilos que han caigut en l'acabament del dic i damunt la caseta de les màquines.

Després d'efectuar aquests serveis, els nostres avions han retornat a llurs bases sense novetat.

Seixanta morts i 50 ferits

Barcelona (2 tarda). — Comunicat oficial que el cap de l'Exèrcit de l'Est ha dirigit al president de Catalunya:

A les 3,40 minuts d'aquesta matinalada 7 avions trimotors enemics "Junkers" procedents de la posició de Palma de Mallorca han llançat sense objectiu determinat sobre el casc d'aquesta població i Sta. Coloma de Gramenet, Badalona i altres immediacions gran nombre de bombes incendiàries i explosives de gran pes.

Les explosions han produït danys de consideració en nombrosos edificis

de la població civil. El nombre de morts d'aquest criminal bombardeig feixista és d'una seixantena, i el de ferits sobrepasa els cinquanta.

Els trimotors facciosos, una vegada realitzada la seva covarda agressió han fugit amb rumb al sud davant el foc antiaeri de les nostres bateries.

S'ha vist un dels avions que volava amb gran dificultat i llançava una flamarada ensem que perdia alçada i velocitat.

En la direcció que desapareixia l'avió s'ha vist una gran columna de fum que ha fet suposar que havia estat tocat per les nostres bateries antiaèries. Al front activitat de l'artilleria lleial sobre Almudévar.

A Belchite aquesta matinalada s'ha oït una gran explosió a l'interior de la ciutat, ignorant-se la causa que l'ha produït.

Segueix la desertió d'elements del camp facciós. S'han presentat a les nostres línies 3 soldats.

El matí del president

Barcelon (2 tarda). — El president Companys a primeres hores d'avui ha inspeccionat els desperfectes que en diferents llocs de la nostra ciutat ha causat l'aviació enemiga.

La reunió de Consell que havia de celebrar-se aquesta tarda ha estat ajornada per a dilluns ja que el conseller Valeri Mas encara és a València.

MADRID

PER TELEFON

Comunicats oficials del Ministeri de Defensa Nacional

València, 29. — Comunicat oficial del Ministeri de Defensa:

EXERCIT DE TERRA

CENTRE. — Sense novetat important a consignar als diferents fronts d'aquest Exèrcit. Solament es registraren lleugers tiroteigs, sense baixes per la nostra part.

Es passaren a les nostres files diversos soldats amb armament.

NORD (Biscaia). — Al front Nord les tropes republicanes emprengueren un atac i ocuparen a l'enemic dues posicions d'importància.

SANTANDER. — Una patrulla lleial ha sostingut forts tiroteigs contraatacaren valentment i causaren a l'enemic moltes baixes.

Procedents del camp facciós es passaren un caporal i catorze soldats amb armament.

L'artilleria lleial baté eficaçment les posicions enemigues.

Al front Centre, forces lleials contra una altra patrulla facciosa, a la qual causà baixes vistes.

L'aviació enemiga intentà volar diverses vegades sobre la capital, i no ho pogué aconseguir, degut al fet d'emprendre precipitadament la fugida davant la presència dels nostres caces.

ASTURIÉS. — Durant la passada nit férem explotar una mina que

destruí dues cases properes a la fàbrica d'armes d'Oviedo. Moriren els facciosos que les guardaven.

La nostra artilleria disparà sobre les posicions enemigues de la Cadellada, i causà a l'enemic baixes vistes.

EST. — La nostra artilleria baté amb eficàcia l'artilleria enemiga dels voltants de Quinto i aconseguí desmuntar dues peces.

En una incursió realitzada per terreny enemic un grup de forces lleials arribà fins al poble de Godos, i sostingué tiroteigs amb una guàrdia, a la qual causaren un mort i quatre ferits.

A la resta d'aquest front, foc de fusell i metralladora, sense conseqüències per a la nostra part.

Als altres fronts, sense novetat.

Exèrcit de l'Aire

Sector d'Aragó. — A les dinou hores d'ahir s'efectuà un servei de bombardeig sobre els objectius militars d'Osca amb resultat positiu.

A les 0'15 hores d'avui, fou bombardejat el panat de La Nava. Dues potents bombes caigueren al final del dic i unes altres dues sobre les casetes de la maquinària.

A les 0'30 foren bombardejats els objectius de Belchite amb bon resultat.

A les 19 hores d'avui, es bombardejà la fàbrica d'explosius de Sabinyàigo. Ben localitzats els

dipòsits d'explosius i amoníacs, es produí en ells una formidable explosió. Es veieren saltar totes les barraques properes. La flamarada intensíssima que sorgí, evidència la completa destrucció dels dipòsits de clor, amoníac i explosius.

Front del Nord

ABSOLTS!

Bilbao, 29. — El Govern basc ha decidit canviar els dos aviadors alemanys condemnats a mort per altres dos aviadors lleials en poder dels rebels.

L'enemic sofreix més de 400 baixes

Bilbao, 29. — Aquest matí a la part d'Ordunya, les tropes republicanes han reconquistat la posició número 11, de gran importància estratègica. Ha estat agafat a l'enemic, una me-

tralladora, cinquanta fusells i més de cent granades de mà.

Els presoners que s'han fet en l'operació, confirmen que han sofert els facciosos més de quatrecentes baixes i que estan molt crebantades.

A primera hora de la tarda continua el combat amb franc èxit per a les forces lleials.

Tranquil·litat al sector de Munguia

Bilbao, 29. — Pel sector de Munguia hi hagué durant el matí tranquil·litat. Les nostres forces continuen vigilants per a rebutjar qualsevol atac enemic i ensem protegeixen els nostres aparells els treballs de fortificació que s'estan realitzant amb gran activitat. Per aquest mateix sector es passaren al nostre camp vuit soldats i un caporal, els quals proporcionaren detalls de gran interès. Sembla que coincidiren en afirmar que les baixes sofertes pels rebels en els darrers dies han estat molt nombroses.

ESTRANGER

La U.R.S.S. accepta en la seva nota la suspensió de les hostilitats per a la retirada de voluntaris

Després del discurs del Sr. Alvarez del Vayo

Les resolucions finals

El Consell de la Societat de Nacions ha celebrat després una sessió secreta en la qual els reunits s'han posat d'acord per unanimitat que sancionará demà el debat sobre els afers d'Espanya.

Aquesta resolució, que demà quedarà definitivament redactada, registrarà amb satisfacció les mesures de control preses i aplicades pel Comitè de Londres.

En aquesta resolució es considerarà, a més que la participació de persones estrangeres en el conflicte espanyol, constitueix un perill per a la pau mundial, i es recolzaran els esforços portats a cap per a procedir a la retirada de voluntaris estrangers.

La resolució acabarà expressant l'esperança dels reunits en què el poble espanyol podrà disposar aviat dels seus destins.

El Consell de la Societat de Nacions, amb aquesta resolució, expressarà la seva simpatia envers les víctimes de la guerra civil espanyola, i condemnarà el bombardeig de ciutats obertes i de les poblacions civils.

Acabarà expressant la confiança de l'organisme ginebrí en el fet que es trobarà un mitjà susceptible d'impedir la repetició d'actes de barbàrie.

Rússia accepta la suspensió d'hostilitats

Moscú (4 tarda). — El comissari del poble d'affers estrangers ha enviat al comitè de Londres la resposta de la nota del 17 del corrent referent a la suspensió d'hostilitats a Espanya i retirada de voluntaris estrangers.

Potemkin declara en el text que la U.R.S.S. està disposada a unir la seva veu per a què es porti endavant el dit assumpte, però exigeix que els rebels espanyols ja que foren els primers en llançar-se al carrer també siguin els primers en evacuar els estrangers incluint-hi els marroquins.

ELS OBRERS LLUITEN

Mèxic (4 tarda). — S'ha declarat la vaga a 11 companyies petrolíferes que consten d'alguns milers d'obrers.

Els cotxes i alguns ferrocarrils utilitzen essència, però sembla que demà no n'hi haurà ja pels taxis i medis de transport.

Manifestacions de vauigistes

Xicago (4 tarda). — La policia ha efectuat una càrrega contra un miler de vauigistes de l'acer que amb pancartes i banderes recorrien els carrers de la ciutat.

Hi ha 72.240 obrers en vaga de 77.900 que contenen les indústries de l'acer.

Llegiu l'Espurna

“La Batalla” ha estat suspesa indefinidament.

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Llibertat de cultes no vol pas dir llibertat de premsa.

ITALIA!

Que el feixisme italià s'aboca a la catàstrofe és evident, sinó, fem història. Quan Mussolini pujà al poder, Itàlia per mitjà del Tractat de Versalles, s'havia anexionat ja, part del Tirol meridional i la regió d'Istra (Trentino), i lliant amb Iugoslàvia la província de Trieste i el port de Fiume, de gran estratègia, que pertanyien a l'extingit imperi austro-búlgar. (D'aquesta manera Àustria veié barrat llur pas al mar.)

El tractat de Rapallo l'hi concedí el port de Zara situat en terreny iugoslau, i l'illa Lagosta al mig de l'Adriàtic quasi.

Malgrat aquests anexionaments Itàlia fou, entre les potències vencedores, la que menys obtingué, s'emportà les despulles que les altres no volgueren, i això Mussolini no els perdonarà mai.

El Duce preté la completa hegemonia de l'Adriàtic per contrarestar l'influència anglesa a Iugoslàvia (cap de la petita Entesa) ja que en cas de guerra fos possible barrar el pas a l'invasor. Per aquest afer, creà grans societats i centres econòmics-socials a Albània, on la influència italiana avui ho predomina tot, a fi d'un cop donat pugui tancar l'Adriàtic.

La pugna anglo-italiana ve de lluny, i no d'ara, com creuen molts.

De les posicions africanes, cap d'elles és prou fèrtil per al manteniment del poble italià.

Líbia (Triboli) zona desèrtica, les despeses pel manteniment de l'exèrcit són exorbitants en contrast amb el que exporta.

Eritrea a la costa del mar Roig i la Somàlia junt al golf d'Aden, són posicions més aviat conservades per vigilar les posicions angleses i franceses, que pel profit que en treuen.

Així tingué Mussolini el seu imperi fins l'any 1935.

Llur govern en decadència, l'economia arruinada, i el malestar interior, hauria motivat la crisi feixista si l'accident de Ual no

hagués sorgit. La conquesta d'Abissínia, enfortí l'imperi colonial italià per l'unificació de les tres províncies del vast territori, i amenaça les posicions anglo-franceses de la costa del mar Roig.

Per això Mussolini el mou l'interès per l'estat polític del Yemen, (situat front les dites posicions anglo-franceses) per contra-atacar aquestes posicions, i engrandí el seu imperi. La propaganda portada a cap a Yemen es deixa sentir ja, i Anglaterra per això es nega reconèixer oficialment la conquesta d'Abissínia.

El mòbil de la seva intervenció a Espanya fou principalment per consolidar posicions a la Mediterrània (ara al domini d'Anglaterra i França) al mateix que a l'Adriàtic. Així en una possible guerra barraria el pas a Anglaterra tallant-li les comunicacions colonials ací enclavades, i s'asseguraria l'hegemonia a Yemen, ademés les posicions enemigues lliant amb Abissínia que conqueriria.

Aquests fóren els propòsits de Mussolini, però, veiem que Anglaterra fa els possibles, a més de vetllar pels seus interessos, per que no puguin consumir-se. A les despeses d'Abissínia hom i completa les d'Espanya i comprova que l'imperi italià no pot subsistir. No té altra sortida per sobreviure que llançar-se a una campanya guerra, i malgrat això la derrota és inevitable.

Les masses italianes donen proves ja del seu esperit de lluita, i s'imposaran.

Amb l'experiència viscuda de la primera revolució, evitaran contactes amb els oportunistes que s'acoplen ja a París en nom de la gran Itàlia democràtica i lliure.

Cars han pagat aquests contactes els obrers italians per tornar a les mateixes.

Per la nostra part els hi diem:

Per la Revolució Socialista, camarades italians.

JUSSA

Contra una maniobra de la contrarrevolució

Es dona, per als medis governamentals de València, com a cosa segura, posar en plenitud de vigor l'article de la Constitució de la República Espanyola, que faculta la llibertat de cultes, i, per tant, que l'Església i els seus mandataris puguin campar pel seu respecte com en l'època de Martínez Anido i Primo de Rivera.

És una cosa, per demés xocant, si no fes crispar els nervis d'indignació, que es vulgui ressuscitar la moixiganga dels homes (?) ensotats, a tornar predicar tonteries i ximpleses, a tornar parlar de la filosofia més repugnant, més execrable, per tal com és la filosofia de la mort.

El poble i més concretament els treballadors, tant si són republicans, socialistes, comunistes o anarquistes, cada vegada que veuen que les poques llibertats que gaudeixen són amenaçades, senten la necessitat de sortir al carrer a defensar-les i contra qui primer apunta és al seu enemic secular: l'Església.

Per què? Els obrers, les grans masses obreres, amb un finíssim instint de classe, saben que el Capitalisme dintre una mateixa Nació compta amb dos Estats: el que li serveix per aguantar la seva supremacia dintre l'Economia i el Poder Polític, i el que li serveix de nexa per impedir el progrés espiritual dels pobles: l'Església.

Es més: les ramificacions de l'Església Catòlica arreu del món, els seus Capellans, els seus Bisbes i Arquebisbes són el Comitè d'enllaç de la Internacional del Capitalisme. La burgesia, que tan presta està a fer proclames patriòtics quan ha de solventar alguna qüestió per les armes amb alguna altra Nació, que generalment són qüestions per enriquir-se més, no vacilla ni un minut, per recordar-se que solament pertany a la Internacional de Roma, quan es tracta d'aixafar alguna conquesta del proletariat. Una de les coses que ens poden fer adonar-nos més d'això és el fet següent: tothom ha

convingut que, a Itàlia, ja abans de la seva guerra de conquesta contra Etiòpia, es trobava en una crisi econòmica formidable. Els comentaristes de tots els colors, exceptuant naturalment els feixistes, han posat de relleu que no podien resistir el colapse que li ocasionà la guerra amb Abissínia. El mateix Ministre de Finances del Duce ha donat a conèixer la borratxada de milions que han hagut de gastar en aquesta guerra. Doncs bé: si ja abans de la conquesta conquesta d'Etiòpia, l'Economia italiana era crebantada, com ha d'estar després d'ella? I si després de tota aquesta sèrie de despeses,

el Duce pot trametre material, armes, homes i avions per a combatre la Revolució Espanyola, d'on han de sortir els diners? Per a nosaltres no hi ha més que una resposta possible: del Vaticà, que és el lloc on resideix el Comitè Executiu de la Internacional Capitalista.

Si després de tot això, i d'haver declarat a dotzenes de vegades que l'Església ha estat part belligerant en la lluita que ensangona Espanya, es restableix la llibertat de cultes, hora serà que el proletariat adopti posicions definitives.

JAUME ALABERTI

El P.O.U.M., sac dels cops

La contrarevolució és jesuítica i covard alhora. L'odi contra la classe obrera el localitza contra les organitzacions sindicals. A Catalunya, l'odi va, desenfrenadament, contra la C. N. T. i les seves conquestes revolucionàries. La contrarevolució, però, no té l'audàcia de dir-ho, d'atacar-la cara a cara, car la C. N. T. és una veritable fortalesa, i ho és també la base de la U. G. T. Per això encara «Las Noticias» i «Tribuna» parlen d'unitat. La desitgen com el sufocidi, però en segueixen parlant per tal de despistar i per mantenir presonera a la U. G. T. a mans de la burocràcia contrarevolucionària.

L'acord dels psiquistes del Secretariat Regional de la U. G. T. d'expulsar els afiliats del P.O.U.M. d'aquesta sindical, és una altra provocació per a dividir la classe obrera.

Els motius exposats per a lliurar-se dels militants del P. O. U. M. són infantils. L'intenció és molt diferent, però està a l'abast de tothom conèixer-la. Els afiliats a la U. G. T. que políticament pertanyen al P. O. U. M. són l'única fracció sindical que treballa unida per tal d'aconseguir la unitat entre les dues centrals sindicals.

Considera que avui, la missió

dels Sindicats es totalment distinta a la d'abans del 19 de juliol, ja que les energies dels obrers no han de gastar-se en lluites per aconseguir petites millores, sinó que, eliminats els privilegis de la burgesia, l'obra a realitzar és superior: reconstruir damunt bases noves tot un sistema econòmic. I, per tal de realitzar aquesta nova missió dels Sindicats, són necessaris mètodes nous de lluita: i el fonamental, és la unitat. La contrarevolució té pànic a la unitat. I, heus ací la campanya contra el P.O.U.M. Heus ací la veritat de la pretesa expulsió dels nostres afiliats a la U.G.T.

La pressió dels nostres 40.000 afiliats per la unitat de les forces sindicals constitueix un greu perill per al reformisme, que no pot viure més que per la maniobra i la desunió dels treballadors. És clar que ni un sol dels nostres companys es farà ressò de la provocació del Secretari Regional, i es considerarà amb tots els drets dintre de la U.G.T. A títol de què se'ns pot expulsar? Amb quina autoritat? Quins obrers ho han acordat? A qui representa aquest Secretari Regional?

Qui l'ha nomenat? És necessari que ens diguin això: després podrem discutir.

Fulletó de L'Espurna 93 - El Taló de Ferro

camisa de cotó barato i la granota de blau amb el cinturó de couro a les anques. Però de la seva vida anterior va conservar una habitud; la de vestir-se per a dinar, o millor dit per a sopar.

Amb la sola companyia de l'Ernest, jo m'hauria sentit ditxosa a qualsevulla lloc, però la felicitat del meu pare amb aquelles noves condicions, posava al seu comble la meva pròpia.

—Quan era petit, deia ell, jo era molt taffer. Sempre volia saber els perquens i els de quina manera de totes les coses; fou així que vaig acabar per consagrar-me a la física. Avui, la vida em sembla tan curiosa com en la meua infantesa; i després de tot és la nostra curiositat que fa que la vida sigui digna d'ésser viscuda.

De vegades s'aventurava a anar fins més enllà del Market Street, al barri dels magatzems i els teatres; hi anava a vendre diaris, portar algun encàrrec, o obrir les por-

tes. Un dia tancant la d'un cotxe, va trobar-se cara a cara amb Mr. Wickson. El mateix vespre tot cofoi ens explicà l'incident.

—«Wickson m'ha mirat fixament mentre jo tancava la porta i ha marmolat: «Oh! que el diable se m'emporti!» Si. Es això que ha dit: «Oh! que el diable se m'emporti!» S'ha tornat vermell, i estava tan confós que fins ha oblidat de donar-me la propina. Però, deu haver recobrat ràpidament els sentits, perquè a les poques voltes de roda, el cotxe s'ha tornat a arrambar a la voràvia i s'ha aturat. Treint el cap per la finestrella m'ha dit:

—Com és possible? Vós, Professor! Oh! Es monstraós! Què podria fer per vós?

—Mireu, li he respost, us he tancat la porta; seguint la costum em podrieu donar la propineta.

—Com si es tractés d'això! ha rondinejat. Vull dir quelcom que valgui la pena.

—No hi ha dubte que parlava en sèrio; devia ressentir com una mena de punxada

en la seva consciència petrificada. Jo he reflexionat una bona estona, abans de respondre. Quan he obert la boca, ell tenia un posat de profunda atenció pel que jo anava a dir; però hauria calgut que l'haguessiu vist quan jo he acabat!

—Bé, he dit, potser podrieu fer per manera de que em fossin retornades la meua casa i les meves accions de les Filatures de la Sierra.

El meu pare féu una pausa.

—I què ha respost? vaig demanar-li amb impaciència.

—Res. Què podia respondre? Sóc jo mateix que he reprès la paraula: «Suposo que vós us sentiu feliç». —Sé m'ha mirat amb un aire encuriós i sorprès. He insistit: —Sou feliç?

«Sobriadament, donà l'ordre de marxar al cotxe, i vaig sentir com anava renegant tant com sabia. El mano no m'ha donat pas la propina, i encara menys m'ha tornat ni la casa ni les accions. Ja veus, filla, que la carrera del teu paternal com a resseguir-

dor de carrers està sembrada de desil·lusions.»

En definitiva, el pare va quedar-se al nostre quarter general de Pell Street, mentre que l'Ernest i jo ens anàrem a Washington. Virtualment l'antic estat de coses s'havia acabat, i el cop de gràcia tenia d'arribar més aviat més ràpidament del que jo podia imaginar. Contrariament al que esperàvem, no s'alçà cap obstrucció per tal d'impedir que els socialistes prenguessin possessió de llurs llocs al Congrés. Semblava que tot anés com una seda, i jo m'en enreia de l'Ernest al qual tanta facilitat tenia capficat car li apareixia com un sinistre presagi.

Vàrem trobar els nostres camarades socialistes plens de confiança en les forces llurs i d'optimisme per llurs projectes. Alguns Grangistes elegits al Congrés s'havien sumat a la nostra potència, i havíem alabarat conjuntament un programa detallat del que calia fer. L'Ernest participava amb tota llealtat i amb tota la seva energia a aquests treballs, per més que de tant en